

РЕШЕНИЕ

№ 211

гр. София, 13.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 18.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **6996** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във връзка с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. И. Т. от [населено място], ж.к „М.“ бл.213 вх.1 ап.2 ет.1 , срещу Заповед № 21-0262 -000127/15.05.2021 г., на ВПД Началник група към ОДМВР С., РУ Е. П. , за налагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП, чрез прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца и са отнети 2бр. регистрационни табели на автомобил с ДК№ СВ 1060 НТ. В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради нарушение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила, както и поради противоречие с целта на закона. Същата не отговаряла на изискванията за форма, като не били изложени фактическите и правни основания за издаването ѝ. Искане се отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателката се явява лично и с адв.Н. . Поддържа жалбата си и моли за отмяна на оспорената ПАМ.

Ответникът – Началник на РУ Е. П. , не се явява и не се представлява.

Административен съд София – град след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Безспорно се установява, че по отношение на жалбоподателката в настоящия процес, е наложена принудителна административна мярка , обективизирана в Заповед за

прилагане на ПАМ № 21-0262 -000127/15.05.2021 г., на ВПД Началник група към ОДМВР С., РУ Е. П. , за налагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство , собственост на жалбоподателката ,тъй като е предоставила същото за управление на И. П. Л. с ЕГН [ЕГН] , който бил лишен от право да управлява МПС по административен ред. Цитирания в оспорената заповед АУАН серия ГА № 388476 /15.05.2021г не е представен по делото . Представен е АУАН серия ГА № 388477 /15.05.2021г, който е с различно съдържание ,досежно изпълнителното деяние на адм.нарушение допуснато от управляващия МПС – собственост на жалбоподателката и за което е наложена процесната ПАМ.

Съдът намира, че заповедта е издадена при явно противоречие с чл.59 т.4 от АПК.

Според текста на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП (в редакция към момента на извършване на нарушението) за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка "прекратяване на регистрацията на ППС" на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

Разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП урежда материалноправните предпоставки, при установяването на които органът, при условията на обвързана компетентност, налага ПАМ, като съобразява продължителността на срока ѝ в зависимост от конкретните фактически обстоятелства, т. е. при определяне на срока на мярката органът действа при условията на оперативна самостоятелност.

Следователно разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. "а" ЗДвП регламентира две хипотези на прилагане на ПАМ "прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство": първата - когато то е управлявано от лице, неправоспособен водач и това лице е собственик на пътното превозно средство, и втората - когато това лице не е собственик на пътното превозно средство. В случая е установена втората хипотеза, а при нея, както и при първата, ПАМ се налага на собственика.

Заповедта за налагане на принудителна административна мярка, по своя правен характер, представлява индивидуален административен акт по чл. 21, ал. 1 АПК и следва да отговаря на изискванията за форма по чл. 59 АПК. Съобразно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК когато административният акт се издава в писмена форма, той съдържа фактическите и правните основания за издаване на акта. Настоящият състав намира, че заповедта не е мотивирана, като не са посочени фактическите основания за налагането ѝ, а с оглед доказателствената тежест административния орган не доказва наличието на фактическите и правни основания за издаването ѝ.

Като фактическо основание за налагане на ПАМ е посочено, че И. П. Л. с ЕГН [ЕГН] е управлявал собственото на жалбоподателката МПС след като е бил лишен от правоуправление по административен ред. В обстоятелствената част на заповедта ,липсват данни за това обстоятелство. Нито към заповедта, нито в административната преписка е приложен препис от наказателното постановление

или съдебен акт , от където да е видно че действително Л. е бил лишен от право да управлява МПС . Не е описано мястото на извършване на нарушението и при какви обстоятелства е извършено. Отразеното описание на местонарушението „ в [населено място] на центъра по улица без име“ по никакъв начин не очертава фактическата обстановка и не би могло да се противопостави на твърдението на проц.представител на жалбоподателката ,че автомобила е спрял за проверка на „коларски път “, който не е предвиден за обществен транспорт и спрямо който разпоредбите на ЗДвП не важат. Действително водача на автомобила не твърди ,че притежава СУМПС ,но разпитаните по делото свидетели Л. / водача на автомобила/ и М. очертават различна фактическа обстановка, която разкрива признаците на чл.8 от ЗАНН. Липсата на описание на нарушението ,което фактически е обусловило налагането на ПАМ, пречатства съдът да извърши преценка за наличието на фактическото основание за налагане на ПАМ, тъй като не става ясно дали реално и за какъв период от време водача Л. е бил лишен от правоуправление т.е дали към 15.05.2021г същият е имал качеството неправооспособен водач.

Предвид посоченото дотук, съдът намира заповедта за необоснована, като не е доказано наличието на фактическото основание за налагане на ПАМ.

Предвид гореизложеното заповедта е незаконосъобразна и като неотговаряща на изискванията на чл. 59, ал.2, т.4 АПК. Това е съществено нарушение на административно-производствените правила и изискването за форма на административния акт, което на основание чл. 146, т.2 и т.3 АПК е основание за неговата отмяна.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд-София – град, II-ри състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на М. И. Т. от [населено място], ж.к „М.“ бл.213 вх.1 ап.2 ет.1 , Заповед № 21-0262 -000127/15.05.2021 г., на ВПД Началник група към ОДМВР С., РУ Е. П. , за налагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП, чрез прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца и са отнети 2бр. регистрационни табели на автомобил с ДК [рег.номер на МПС] .

На основание чл. 172, ал. 5 ЗДвП решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: